

Fővárosi Munkaügyi Bíróság

8. M. 3726/2008/3.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság

a személyesen eljáró

B **L** (**Kecskemét,**) felperesnek

dr. Horváth Sándor jogtanácsos által képviselt

Országos Rendőr-főkapitányság Humánigazgatási Szolgálat
Nyugdíjmegállapító Osztály (1903. Budapest, Pf.: 314.) alperes ellen

társadalombiztosítási határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében
meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

A felperes 15 napon belül 10.000,- (azaz: tízezer) Ft perköltséget köteles az alperesnek megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS :

A bíróság a felek előadása és a rendelkezésre álló iratok alapján a következőket állapította meg:

A felperes szolgálati viszonya 2007. december 30. napján szűnt meg az 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 56. § (2) bekezdésének a.) pontja alapján és sor került a felperes szolgálati nyugállományba helyezésére ezzel együtt.

Az alperes a 2008. március 19-én kelt 72-56/1589/2008. számú határozatával – 28 év szolgálati idő (1979. 08.17. - 2007. 12. 30.) és 222.888,- Ft a nyugdíj alapját képező illetményátlag alapulvételével – a felperes részére 114.265,- Ft szolgálati nyugdíjat állapított meg. E napon sor került a felperes rögzített nyugdíjának a megállapítására is 110.750,- Ft-ban annak folyósítása nélkül.

A felperes a szolgálati nyugdíj megállapításról rendelkező határozat ellen fellebbezéssel élt, amelyben azt sérelmezte, hogy a nyugellátás összegének megállapításánál az alperes a Hszt. 183. § (1) (4) bekezdésében foglaltak ellenére nem vette figyelembe a részére 2007. november 5-én kifizetett 25 éves jubileumi jutalom összegét, 459.264,- Ft-ot.

Az alperes ezt követően 2008. április 23-án a szolgálati nyugdíj megállapításáról módosító határozatot hozott 72-56/1589/5/2008. szám alatt. E határozatban a felperes részére járó nyugellátás összegét 152.355,- Ft-ban állapította meg. Rögzíti a módosító határozat, hogy a módosításra a felperes magánnyugdíjpénztári tagsági viszonyának megszűntetése miatt került sor. A módosító határozat továbbra sem vette figyelembe a felperes fellebbezésében foglaltakat.

Ezt követően a Magyar Köztársaság Igazságügyi és Rendészeti Minisztere mint másodfokú nyugdíjmegállapító szerv 2008. június 30. napján hozta meg az IRM/AKUFO/1636-2/2008. számú határozatát, amellyel a módosított 72-56/1589/2008. számú határozatot helybenhagyta.

A határozat indokolása szerint a jubileumi jutalom elérésének az időpontja kívül esik a szolgálati viszony megszűnését közvetlenül megelőző 365 napos időtartamon (Hszt. 183. § (1) bekezdés) ezért azt nem lehet figyelembe venni.

A felperes a keresetében kérte a társadalombiztosítási határozatok hatályon kívül helyezését és az alperes új határozat hozatalára történő kötelezését a jubileumi jutalom összegének figyelembevételével.

A felperes a keresetében hivatkozott arra, hogy nem annak van jelentősége, hogy valójában mikor érte volna el a jubileumi jutalomra való jogosultságot, hanem annak, hogy ténylegesen mikor került sor annak kifizetésére.

E tekintetben hivatkozott a Hszt. 108. § (2) bekezdése szerinti átlagkereset számítási szabályokra is.

Az alperes kérte a kereset elutasítását hivatkozva arra, hogy a társadalombiztosítási határozatok meghozatala során jogszabálysértés nem történt.

A bíróság a felperes keresetét a 2004. évi CXL törvény (Ket.) 109. §-a alapján bírálta el és megállapította, hogy a kereset nem megalapozott.

Jelen perben a bíróságnak arról kellett döntenie, hogy a felperes szolgálati nyugdíja összegének a megállapításánál figyelembe kellett volna-e venni a részére a szolgálati viszonyának megszűnését megelőző 365 napon belül kifizetett 25 éves jubileumi jutalom összegét (459.264,- Ft).

A Hszt. 2007. december 31-ig hatályos szövege e tekintetben a következőket tartalmazza a 183.§ (1) bekezdésében:

„A szolgálati nyugdíj összegét a szolgálati viszony megszűnését közvetlenül megelőző 365 nap (szökőév esetén 366 nap) alatt a szolgálati viszony keretében elért illetménynek és illetmény jellegű juttatásoknak a számított személyi jövedelemadóval csökkentett összege havi átlaga alapján kell megállapítani.”

A 183. § (4) bekezdése szerint az (1) bekezdésben említett illetményen és illetmény jellegű juttatáson az alapilletményt, az illetménypótlékot, a külön juttatást és a jutalmat kell érteni.

A felek között nem volt vita a tekintetben, hogy a jubileumi jutalom is a 183. § (1) bekezdése szerinti illetmény jellegű juttatásnak minősül. Vita tárgyát az képezte, hogy mi minősül a 365 napon belül elért illetménynek, illetve illetmény jellegű juttatásnak.

E tekintetben a felperes azt az álláspontot képviselte, hogy az a döntő, hogy a kifizetésre ebben az időszakban került sor, és egyébként is megtörtént a nyugdíjárulék levonása a jubileumi jutalom összegéből.

Az alperes arra hivatkozott, hogy az elért azt jelenti, hogy a jogosultság megszerzésére mikor került sor, és csak akkor lehet a jubileumi jutalmat a nyugdíj összegének megállapításánál figyelembe venni, ha e vonatkozásban az esedékesség az irányadó 365 napon belül következik be.

A felperes esetében a szolgálati idő kezdő időpontjának a módosítására került sor azáltal, hogy a Kecskeméti Munkaügyi Bíróság az 5.M. 289/2007./18. számú 2007. szeptember 14. napján kelt ítéletével megállapította, hogy a felperes 1981. szeptember 1. és 1984. június 30. közötti szakközépiskolai tanulóviszonya is szolgálati időnek minősül.

Az alperes ezt figyelembe véve rendelkezett 2007. november 5. napján a felperes részére járó 25 éves jubileumi jutalom megfizetéséről a felperes ekkor irányadó illetménye alapján.

Ezt követően a Kecskeméti Munkaügyi Bíróság a 2008. július 11. napján kelt ítéletével a felperes volt munkáltatóját a kifizetett jubileumi jutalom után késedelmi kamat fizetésére is kötelezte, hivatkozva arra, hogy a felperes a 25 éves jubileumi jutalomra jogosító szolgálati időt 2005. augusztus 17. napján elérte. A bíróság döntése azon alapult, hogyha a felperes munkáltatója már a szolgálati viszonyának létesítésekor jogszerűen jár el, akkor a szakközépiskolai tanulmányi idő beszámítása már ekkor megtörtént volna és a felperes 2005. augusztus 17-én jogosulttá vált volna a jubileumi jutalomra, a Hszt. 110. § (2) bekezdése alapján, amely szerint a jubileumi jutalom a szolgálati viszonyban töltött idő elérésének napján esedékes.

A bíróságnak jelen jogvita elbírálásánál abból a tényből kellett kiindulni, hogy a felperes esetében a szolgálati nyugdíj folyósítására való jogosultság 2007. december 30-át követően következett be tekintettel arra, hogy a szolgálati viszonya 2007. december 30-án szűnt meg. Nem képezhetette jelen eljárás tárgyát annak megítélése, hogy mi lett volna akkor, ha a felperes esetében a szolgálati viszonya létesítésekor sor kerül a beszámításra és ennek folyamán esetleg már egy korábbi időpontban megtörténik a nyugdíjazása. A felperesnek ha ezzel összefüggően bizonyíthatóan kára keletkezett azt a munkáltatójával szemben érvényesítheti, így az egy társadalombiztosítási határozat felülvizsgálatának a keretein kívül esik.

A bíróság a Hszt. 183. § (1) bekezdésének értelmezése során osztotta az alperes álláspontját a tekintetben, hogy csak azt az illetményt illetve illetményjellegű juttatást kell a szolgálati nyugdíj összegének megállapításánál figyelembe venni, amelynek az esedékessége is a szolgálati viszony megszűnését megelőző 365 napra esik. Abban az esetben, ha a jogalkotónak nem ez lett volna a szándéka nem elért illetményt, hanem egyértelműen kifizetett illetményt tartalmazna a jogszabály szövege.

A Hszt. 108. § (2) bekezdése az átlagkereset számítás kapcsán egyébként éppen ezt az álláspontot támasztja alá. A jogalkotó itt egyértelműen megjelölte azt, hogy az utolsó 4 naptári negyedévben kifizetett illetménypótlék, jutalom és külön juttatás összegét kell az átlagkereset számításnál figyelembe venni. A jogalkotó ebben az esetben tehát azt az akaratát juttatta kifejezésre, hogy nem tulajdonít annak jelentőséget, hogy pl. a jutalom milyen időszakra tekintettel jár a munkavállalónak, csupán az a lényeges, hogy a kifizetésre a bázisidőszakban kerüljön sor.

Ettől egyébként eltérnek a Munka Törvénykönyvének az átlagkereset számítására vonatkozó szabályai (Mt. 152. §), ahol éppen annak van jelentősége, hogy a bázisidőszakra tekintettel milyen kifizetések történtek és nem csupán annak, hogy a bázisidőszakban milyen kifizetésekre került sor.

Mindezekből azonban nyilvánvaló, hogyha a jogalkotó szándéka arra irányul, hogy a tárgyidőszakban történt kifizetések bírjanak jelentőséggel az esedékességüktől függetlenül, akkor úgy fogalmaz, hogy az adott időszakban kifizetett illetményeket kell irányadónak tekinteni.

A Hszt. 110. §-ának (2) bekezdése rendelkezik arról, hogy: A jubileumi jutalom a szolgálati viszonyban töltött idő elérésének napján esedékes.

A belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 20/1997. (III.19.) BM rendelet 15. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint: A jubileumi jutalmat a Hszt. 110. §-ának (2) bekezdése szerint az esedékesség napján, azaz, azon a napon kell kifizetni, amely a számánál fogva a szolgálati viszony kezdő napjának megfelel; ha ez a lejárt hónapjában hiányzik a hónap utolsó napján.

A Hszt. és a BM rendelet idézett jogszabály szövegéből általánosságban következik, hogy a jogosultság megszerzésének napján elértnek tekintendő az illetmény vagy az illetményjellegű juttatás. Más kérdés, hogy a jogszabály alapján az arra jogosult részére ténylegesen megtörténik-e a kifizetés. Amennyiben ez a kifizetés késedelmesen történik ennek következménye, hogy a munkáltatónak a munkavállaló részére késedelmi kamatot kell fizetnie.

Az idézett jogszabályok rendelkezéseiből megállapítható, hogy a jogosultság „elérése” objektív jogi tény, ezzel szemben a kifizetés a munkáltató intézkedésétől függő és ez által szubjektív körülmény.

Ténykérdés tehát az, hogy a felperes nyugdíjazására úgy került sor, hogy a nyugdíj összegének megállapításánál irányadó időszak a 2007. december 30-át megelőző 365 nap. Ha a felperes esetében eredetileg a szolgálati viszony létesítésekor sor került volna a szakközépiskolai időszak szolgálati időbe történő beszámítására természetesen jelenleg fel sem merülhetne a jubileumi jutalom beszámításának a kérdése, hiszen az már évekkorábban kifizetésre került volna.

A felperest jelen eljárásban tehát semmiféle hátrány nem érte azáltal, hogy a jubileumi jutalom nem került beszámításra, hiszen egy kezdetektől fogva jogszerű eljárás esetén sem történhetett volna ez meg.

Megjegyzi a bíróság, hogy a felperes rögzített nyugdíjának a megállapításánál az alperes egyébként figyelembe vette a jubileumi jutalom összegét, de az így megállapított nyugellátás összege kevesebb volt, mint a Hszt. 183. § (1) bekezdés alapulvételével megállapított összeg, ezért került sor annak mellőzésére.

Mindezek alapján megállapította a bíróság, hogy a társadalombiztosítási határozatok meghozatalára jogszabálysértés nélkül került sor, ezért a felperes keresetét elutasította.

A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a jogtanácsosi munkadíjat magában foglaló perköltség megfizetésére.

A fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése kizárja.

Budapest, 2009. január 27.

dr. Suba Ildikó s.k.
bíró

A kiadmány hitelével:

Antálné
kiadó

